

le kæmpe med alle juridiske og praktiske midler for at undgå afstemninger i så mange lande som overhovedet muligt, så burde det da ægge til en lille smule tvivl. Det burde da gøre, at der var et eller andet inden i en, der sagde: Er det her virkelig det rigtige projekt? Vil europæerne virkelig have en stadig snævrere Union? Vil de virkelig stadig væk have, at mere og mere bliver reguleret fra EU af, eller er vi måske på den gale kurs?

Der er det bare, jeg spørger menneske til menneske, Randersborger til Randersborger: Er der slet ikke et gram af tvivl i hr. Michael Aastrup Jensens sjæl?

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:14

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg synes jo, at den bedste situation, vi overhovedet kan få, er, at det selvfølgelig er folket i en demokratisk retsstat, som bestemmer. Nu har vi en situation, hvor det irske folk har sagt nej. Der er især to nejbevægelser, der er Sinn Féin som politisk parti, og så er der Libertas som nejorganisation. De havde nogle forskellige ønsker, de kom frem med i valgkampen. De ønsker har det irske parlament så prøvet at få med over, og de har spurgt: Kan vi få nogle indrømmelser på de områder?

Ikke mindst spørgsmålet om kommissærer var meget centralt i valgkampen i Irland, og det centrale spørgsmål er der jo givet indrømmelser i. Derfor håber jeg selvfølgelig, at irerne stemmer ja til oktober, og det tror jeg altså ærlig talt også at de gør.

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Yildiz Akdogan som ordfører.

Kl. 16:15

(Ordfører)

Yildiz Akdogan (S):

Som et led i DF's føljeton af forskellige beslutningsforslag og forespørgsler, hvor formålet er at gøre EU til det evige onde, skal dette beslutningsforslag ses. Og som de tidligere og kommende forslag giver heller ikke dette forslag en logisk mening, men vækker, ja, en vis undren. Man kan i hvert fald undrende spørge, hvordan det kan være, at Dansk Folkeparti, der ellers frabeder sig enhver ekstern indblanding i danske forhold, selv går ud og leger kloge åge. DF's ordfører vil både bestemme over den irske regerings handling og den irske befolknings hold-

ning. Men ikke nok med det, ordføreren vil faktisk også – eller prøver i hvert fald på det – tage den irske befolkning som gidsel for sine argumenter om at erklære Lissabontraktaten for død.

Socialdemokraterne kan ikke støtte forslaget ud fra flere saglige argumenter. For det første mener vi som den tidligere ordfører, at Lissabontraktaten er en god og vigtig traktat, fordi den effektiviserer, åbner og demokratiserer. Lissabontraktaten vil effektivisere EU's beslutningsmekanismer nu, hvor EU er vokset fra 15 til 27 lande, og det kræver en effektiv beslutningsmekanisme at få samarbejdet til at fungere. Derfor er der f.eks. flere flertalsafgørelser i den nye traktat. EU's beslutningsproces vil blive demokratiseret og åbnet med Lissabontraktaten, Europa-Parlamentet inddrages meget mere aktivt, de nationale parlamenter får en vigtig rolle, og alle ministerrådsmøder bliver offentlige. Lissabontraktaten sikrer en fælles, styrket kamp mod terror og kriminalitet, ligesom den stiller EU stærkere på verdensscenen i de kommende år.

Der er heller ikke tale om en suverænitetsafgivelse i Lissabontraktaten, selv om Dansk Folkeparti gerne vil have os til at tro, at der overgives magt.

For det andet mener vi heller ikke, at man kan lægge traktaten død, før den faktisk er død. Selv om DF definerer de 22 demokratiske landes regeringer, som har ratificeret den, som kupmagere, er vi nødt til at respektere andre landes holdninger og handlinger.

For det tredje kan man ikke antage på et andet lands vegne, som Dansk Folkeparti gør. At antage er noget, man gør i matematiske formler, ikke i politik.

På EU-topmødet i december fik Irland en tilkendegivelse med hensyn til deres ønsker om retlige garantier på tre hovedområder: skattepolitik, Irlands neutralitetspolitik og den irske forfatnings bestemmelser vedrørende liv, uddannelse og familie, og ligeledes en bekræftelse på den vækst, som EU-samarbejdet tillægger. Og sluttelig, som der også blev talt om tidligere, har Irland fået en indrømmelse om én kommissær fra hvert land. Det er ikke rimeligt at lægge traktaten død, inden irerne har fået lov til at tage stilling til den justerede traktat.

Ser vi på de historiske erfaringer, viser forløbet omkring Nicetraktaten os, at det er muligt at ratificere en aftale, som først er blevet nedstemt af netop Irland. Socialdemokraterne vil ikke lægge en traktat død ud fra DF's antagelser og